

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 35 Pž-5284/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Alice Pelicarić, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja te Ivane Mlinarić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom NAUTA LAMJANA d.d. u stečaju, Kali, Put Vele Luke 71, OIB 87200166350 (sada NAUTA LAMJANA d.o.o., Kali, Put Vele Luke 71), odlučujući o žalbi razriješenog stečajnog upravitelja ALEINA KHANA iz Rijeke, Trg Svete Barbare 1, OIB 25613472359, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-217/2011-1109 od 26. srpnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 24. listopada 2018.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovana žalba razriješenog stečajnog upravitelja Aleina Khana iz Rijeke i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-217/2011-1109 od 26. srpnja 2018. u točki III. njegove izreke.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-217/2011-1109 od 26. srpnja 2018. u dijelu točke I. izreke kojim je naloženo dužniku isplatiti razriješenom stečajnom upravitelju nagradu za rad u bruto iznosu od 358.892,37 kn te u točki II. izreke i rješava:

Odbija se kao neosnovan zahtjev Aleina Khana da mu se isplati određena mu nagrada za rad u bruto iznosu od 358.892,37 kn (tristopedesetosamtisućaosamstodevedesetdvije kune i tridesetsedam lipa).

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud je razriješenom stečajnom upravitelju Aleinu Khanu odredio nagradu za rad u bruto iznosu od 358.892,37 kn te naložio dužniku isplatiti mu taj iznos (točka I. izreke). Aleinu Khanu naloženo je vratiti dužniku iznos od 358.892,37 kn bruto na ime primljene nagrade za rad (točka II. izreke). Odbijen je kao neosnovan zahtjev Aleina Khana iz Rijeke za isplatu zateznih kamata na utvrđeni iznos nagrade koje teku od 20. siječnja 2017. do isplate (točka III. izreke).

Odluku o nagradi stečajnom upravitelju za rad prvostupanjski sud je donio primjenom odredbe čl. 29. st. 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00,

123/03, 197/03, 187/04, 82/06 i 116/10; dalje: SZ) i odredaba čl. 7., čl. 11. st. 1. i 3. i čl. 16. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba). Kod određivanja nagrade razriješenom stečajnom upravitelju Aleinu Khanu uzeta je u obzir vrijednost unovčene stečajne mase. Iznos određene nagrade umanjen je za iznos ranije plaćenog predujma dijela nagrade, sve preračunato u bruto iznosu.

Odluku o vraćanju nagrade razriješenog stečajnog upravitelja dužniku, prvostupanjski sud je donio primjenom odredbe čl. 27. st. 6. SZ-a. Prvostupanjski sud je ocijenio da je razriješeni stečajni upravitelj poduzeo takve radnje (npr. samom sebi samovoljno je isplatio iznos od 68.638,84 kn) zbog kojih je dužan vratiti dužniku određenu mu nagradu.

Budući da odredbama Stečajnog zakona i Uredbe nije propisano pravo stečajnog upravitelja na isplatu zateznih kamata na glavnicu, to je odbijen kao neosnovan zahtjev razriješenog stečajnog upravitelja za njihovu isplatu. Pravo na isplatu zateznih kamata na utvrđeni iznos nagrade se ne može temeljiti na zakašnjenju u donošenju odluke o nagradi od strane suda.

Razriješeni stečajni upravitelj Alein Khan je podnio žalbu protiv dijela odluke iz točke I. izreke kojim je dužniku naloženo plaćanje određene mu nagrade, kao i protiv odluka iz točka II. i III. izreke pobijanog rješenja, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Razriješeni stečajni upravitelj je u žalbi ukazao na to da je pobijano rješenje proturječno, jer nije moguće naložiti dužniku da nešto plati stečajnom upravitelju, a potom naložiti stečajnom upravitelju vraćanje onoga što mu je uplaćeno. Razriješeni stečajni upravitelj je opsežno opisao radnje koje je poduzeo dok je bio dužnikov stečajni upravitelj. Zbog toga on smatra da mu pripada nagrada za rad. Uz to, on je napomenuo da s dužnikovim sljednikom nije ni u kakvom odnosu, pa bi po njemu osigurana sredstva za nagradu trebala biti na računu suda. Također, prema njegovom mišljenju dužnikovom sljedniku je protuzakonito priznat status stranke te bi prvostupanjskom sudu trebalo vratiti spis i dati mu uputu za deponiranje sredstva za nagradu i isplatu nagrade njemu sa sudskog računa.

Razriješeni stečajni upravitelj je naveo i to da nema uvjeta za donošenje odluke o vraćanju nagrade. On je pojasnio i to da prvostupanjski sud ne može uzeti u obzir vještački nalaz koji je izrađen tri mjeseca nakon zaključenja stečajnog postupka i šest mjeseci nakon njegovog razrješenja. Osim toga, riječ je o nedopuštenom dokazu. U odnosu na isplate noćenja zbog kojih je razriješen, razriješeni stečajni upravitelj se zapitao što bi trebalo napraviti drugim stečajnim upraviteljima koji su si isplatili stotine tisuća kuna bez odobrenja stečajnog suca. On analogno tome smatra da je jedna od najtežih povreda dužnosti stečajnog suca zaključiti stečajni postupak nad dužnikom, a pravomoćno ne riješiti troškove stečajnog postupka.

Razriješeni stečajni upravitelj je osporio da je nešto prikrivao, već je istinito odgovarao na upite stečajnog suca. Za razliku od njega, stečajni sudac je prikrivao ukidno drugostupanjsko rješenje. Razriješeni stečajni upravitelj je istaknuo da je vidio da je stečajni sudac neiskusan i da mora dati veći doprinos ako žele zajedno nešto napraviti. Stečajni sudac je donosio dobre odluke, dok nije podlegao pritisku i hajci interesnih skupina. Također,

stečajni sudac je dopustio da mu stečaj nad dužnikom vode mediji i ulica. Oni su organizirali i scenarij razrješenja stečajnog upravitelja i uskratu nagrade za njegov rad. Stečajni sudac je nasjeo na pritisak medija i donio pogrešne odluke. Razriješeni stečajni upravitelj je napomenuo da njega nije briga kakve suce imamo, te da je to stvar države i onih koji su ih imenovali. On smatra da je pogrešno utvrđeno da je sam sebi isplatio poreze i doprinose na noćenja za razliku od neto iznosa od 34.020,00 kn do iznosa od 68.638,84 kn. Također je istaknuo da odredba čl. 27. st. 6. SZ-a stečajnom sucu nije dala bilo kakvu diskrecijsku ovlast. Stečajni sudac može, ali i ne mora naložiti vraćanje nagrade. Nagrada se vraća samo kod teških povreda dužnosti, što ovdje nije slučaj. Razriješeni stečajni upravitelj je zaključio da ga prvostupanjski sud terorizira, sve kako bi se lokalno društvo (dužnik) oslobodilo bilo kakvog plaćanja. On smatra da ima pravo na zatezne kamate na nagradu.

Žalba razriješenog stečajnog upravitelja Aleina Khana djelomično je osnovana, ali ne iz razloga u njoj navedenih.

Nakon što je pobijano rješenje ispitano na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da ono nije u svemu pravilno i zakonito.

Razriješeni stečajni upravitelj u žalbi se protivio odluci o vraćanju primljene nagrade za rad te odluci koja se odnosi na njegov zahtjev za isplatu zateznih kamata. Uz to, razriješeni stečajni upravitelj je smatrao da se ne može naložiti dužniku da mu isplati nagradu za njegov rad.

Pravomoćnim rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-217/2011-984 od 25. studenoga 2016., Alein Khan je razriješen dužnosti dužnikovog stečajnog upravitelja. To iz razloga, jer je između ostaloga, utvrđeno da je Alein Khan samovoljnom radnjom isplate naknade troškova noćenja u svoju korist, a na dužnikov teret, postupio protivno svojim zakonskim dužnostima savjesnog i urednog obavljanja svoje dužnosti stečajnog upravitelja.

U obrazloženju odluke o razrješenju Aleina Khana s dužnosti dužnikovog stečajnog upravitelja prvostupanjski sud se pozvao i na to da je sam Alein Khan potvrdio postojanje određenih nepravilnosti oko specifikacije njegovih putnih naloga (razlika između stvarno prijeđene kilometraže i one navedene u obračunima). Da je tome tako potkrepljuje sadržaj službene bilješke od 24. studenoga 2016. (list 4925. spisa).

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud ocjenjuje da razriješeni stečajni upravitelj Alein Khan nema pravo na nagradu za svoj rad. Stečajni upravitelji su dužni postupati i voditi dužnikovo poslovanje savjesno i uredno (čl. 25. SZ-a). U ovom slučaju Alein Khan je postupao upravo suprotno. On je svoj položaj i postupanje pokušao opravdati time što (navodno) i drugi stečajni upravitelji na jednak način postupaju s troškovima noćenja i putnim nalogima. Sve da je tome i tako, takav pokušaj popravljivanja svog položaja je najblaže rečeno promašen. Svatko je odgovoran za vlastite postupke.

Iako je trebao, prvostupanjski sud nije odbio zahtjev razriješenog stečajnog upravitelja za određivanje nagrade za rad, već je odredio da mu dužnik isplati nagradu za rad pa naložio razriješenom stečajnom upravitelju da tu nagradu za rad nakon primitka vrati dužniku. Pravni učinak te odluke u biti je jednak učinku odluke o odbijanju zahtjeva razriješenog stečajnog upravitelja za određivanje nagrade za rad (i po takvoj odluci razriješenom stečajnom upravitelju u konačnici ne pripada nagrada za rad). Međutim, takva (pobijana) odluka prvostupanjskog suda svakako nije pravilna. Uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja, zahtjev Aleina Khana za isplatom određene mu nagrade za rad u bruto iznosu od 358.892,37 kn, trebalo je odbiti kao neosnovan (čl. 29. SZ-a).

Slijedom navedenog, u dijelu kojim je naloženo dužniku isplatiti Aleinu Khanu nagradu u bruto iznosu od 358.892,31 kn te u dijelu kojim je Aleinu Khanu naloženo vratiti dužniku bruto iznos od 358.892,37 kn, pobijano rješenje je preinačeno odbijanjem kao neosnovanog zahtjeva Aleina Khana da mu se isplati određena mu nagrada za rad u bruto iznosu od 358.892,37 kn (čl. 373. ZPP-a).

Prvostupanjski sud je na detaljan način obrazložio svoje razloge o tome zašto je odbio kao neosnovan zahtjev razriješenog stečajnog upravitelja za isplatu zateznih kamata na utvrđeni iznos nagrade od 20. siječnja 2017. do isplate. Zato se u tom pogledu ovaj sud poziva na obrazloženje pobijanog rješenja (čl. 376. st. 5. ZPP-a). Zbog toga je u tom dijelu pobijano rješenje potvrđeno (čl. 368. ZPP-a).

Pored toga, uzimajući u obzir sadržaj žalbe ovaj sud smatra potrebnim istaknuti da predmet ispitivanja u žalbenom postupku pred drugostupanjskim sudom, nisu žaliteljeve tvrdnje koje se odnose na njegovu analizu rada uređujućeg stečajnog suca. Razmišljanja o tome kada je i kakve je odluke uređujući stečajni sudac trebao donositi, kakav stečajni sudac treba biti, kao i komentari o (ne)iskustvu uređujućeg stečajnog suca, subjektivne su prirode, iznose se na neprimjeren način i na sasvim pogrešnom mjestu. Kao takve promašene su i zato suprotno mogućem žaliteljevom uvjerenju, ne mogu popraviti njegov pravni položaj u ovoj pravnoj stvari.

Pri izboru izgovorenih i pisanih riječi, posebice u sudskom postupku, nužno je paziti da se ne prekorače granice kako profesionalnog postupanja, tako i uobičajenog ljudskog pristojnog ponašanja. Neovisno o razlozima za podnošenje žalbe i neovisno o mogućim propustima prvostupanjskog suda i sudova uopće, umjesto korištenja neprimjerenih riječi, žalbu treba osnažiti isključivo korištenjem pravnih žalbenih razloga i pravne argumentacije, vodeći pri tome računa o uzajamnom poštivanju, zaštiti temeljnih prava, te udovoljavanju zahtjevima profesionalne i opće kulture. Nedopustivo je u žalbi koristiti neprimjerene riječi i komentare koji bespotrebno prelaze granice dostojanstvenog ponašanja.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci (čl. 380. t. 2. ZPP-a, čl. 6. SZ-a).

Zagreb, 24. listopada 2018.

Predsjednica vijeća
Alica Pelicarić, v. r.
Za točnost otpis - ovlaštteni službenik
Brankica Curman

